

Η έξοδος του ανθρώπου εκ του βίου!

ΕΠΙΛΟΓΗ ΥΜΝΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΞΟΔΙΟ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ (ΚΗΔΕΙΑ)

Ύχος α΄

Ποία τοῦ βίου τρυφή διαμένει λύπης ἀμέτοχος; Ποία δόξα ἔστηκεν ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος; Πάντα σκιᾶς ἀσθενέστερα, πάντα ὀνείρων ἀπατηλότερα· μία ῥοπή καὶ ταῦτα πάντα θάνατος διαδέχεται. Ἀλλ' ἐν τῷ φωτί, Χριστέ, τοῦ προσώπου σου, καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὠραιότητος, ὄν (ἦν) ἐξελέξω ἀνάπαυσον ὡς φιλανθρωπος.

Ύχος β΄

Ως ἄνθος μαραίνεται, καὶ ὡς ὄναρ παρέρχεται, καὶ διαλύεται πᾶς ἄνθρωπος, πάλιν δὲ ἠχούσης τῆς σάλπιγγος, νεκροί, ὡς ἐν συσσεισμῷ, πάντες ἀναστήσονται πρὸς τὴν σὴν ὑπάντησιν, Χριστέ ὁ Θεός· τότε, Δέσποτα, ὄν (ἦν) μετέστησας ἐξ ἡμῶν, ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων σου κατάταξον σκηναῖς, τὸ πνεῦμα τοῦ σοῦ δούλου (τῆς σῆς δούλης) Χριστέ.

Ύχος β΄

Οἴμοι, οἷον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ, χωριζομένη ἐκ τοῦ σώματος! Οἴμοι, πόσα δακρῦει τότε, καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ ἐλεῶν αὐτήν! Πρὸς τοὺς Ἀγγέλους τὰ ὄμματα ῥέπουσα, ἄπρακτα καθικετεύει, πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα, οὐκ ἔχει τὸν βοηθοῦντα. Διό, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τῷ μεταστάντι (τῇ μεταστάσει) τὴν ἀνάπαυσιν, παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ύχος γ΄

Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα, ὅσα οὐχ ὑπάρχει μετὰ θάνατον, οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος, οὐ συνοδεύει ἡ δόξα· ἐπελθὼν γὰρ ὁ θάνατος, ταῦτα πάντα ἐξηφάνισται. Διό, Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ βοήσωμεν· τὸν μεταστάντα (τὴν μεταστᾶσαν) ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία.

Ύχος πλ. α΄

Εμνήσθην τοῦ Προφήτου βοῶντος· Ἐγὼ εἰμι γῆ καὶ σποδός, καὶ πάλιν κατενόησα ἐν τοῖς μνήμασι καὶ εἶδον τὰ ὅσα τὰ γεγυμνωμένα καὶ εἶπον· Ἄρα τίς ἐστι, βασιλεύς ἢ στρατιώτης, ἢ πλούσιος ἢ πέννης, ἢ δίκαιος ἢ ἁμαρτωλός; Ἀλλὰ ἀνάπαυσον, Κύριε, μετὰ δικαίων τὸν δούλόν (τὴν δούλην) σου ὡς φιλάνθρωπος.

Ύχος πλ. δ΄

Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τὴν κατ'εἰκόνα Θεοῦ, πλασθεῖσαν ἡμῖν ὠραιότητα, ἄμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχουσαν εἶδος. ὦ τοῦ θαύματος! Τὶ τὸ περὶ ἡμᾶς τοῦτο γέγονε μυστήριον; Πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ, καὶ συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; Ὄντως Θεοῦ προστάξει, ὡς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν.

19χρονη ξύπνησε από κώμα την ώρα που θα της αφαιρούσαν τα όργανα!

Όσα φέρνει ο Υπολογιστής!

Η 19χρονη Καρίνα μετά από ένα φοβερό αυτοκινητιστικό ατύχημα έπεσε σε κώμα και σύμφωνα με τους γιατρούς ήταν απίθανο να συνέλθει. Η 19χρονη νοσηλεύταν σε κατάσταση κώματος στο νοσοκομείο Aarhus στη Δανία και οι γιατροί θεωρούσαν τόσο απίθανο το έφηβο κορίτσι να συνέλθει με αποτέλεσμα να πείσουν την οικογένειά της να σταματήσει η θεραπεία και να δωρίσουν τα όργανά της.

Την ώρα που γιατροί προετοιμάζονταν για να της αφαιρέσουν τα όργανα έκπληκτοι οι υπάλληλοι του νοσοκομείου τους ενημέρωσαν πως το κορίτσι άνοιξε τα μάτια του και κούνησε τα πόδια της. Η Καρίνα, ζωντανή απόδειξη ότι συμβαίνουν θαύματα αυτήν την περίοδο αναρρώνει σ' ένα ειδικό κέντρο αποκατάστασης και μάλιστα μπορεί και περπατάει, μιλάει και ιππεύει και το αγαπημένο της άλογο!

Οι γονείς του κοριτσιού που στάθηκε την τελευταία στιγμή τυχερή και έζησε, αποφάσισαν να μηνύσουν τους γιατρούς του νοσοκομείου και μάλιστα καταγγέλλουν πως κάτι ύποπτο βρίσκεται πίσω από την απόφασή τους να δωρίσουν τα όργανα της κόρης τους. Σύμφωνα με τους ίδιους, το παιδί τους νοσηλεύταν μόλις 3 ημέρες και οι γιατροί βιάστηκαν να τους πείσουν πως δε θα ζήσει. Υποστηρίζουν πως οι γιατροί είχαν κάποιο λόγο που ήθελαν να "σκοτώσουν" την κόρη τους για να πάρουν τα ζωτικά της όργανα.

Από την άλλη οι γιατροί υποστηρίζουν πως δεν έγινε σωστή συνεννόηση με τους γονείς του κοριτσιού και πως η θεραπεία που της χορήγησαν ουσιαστικά την έσωσε. Η υπόθεση θα συνεχιστεί στα δικαστήρια... Το μόνο σίγουρο είναι πως η Καρίνα κέρδισε τη ζωή της!

Ένας γιατρός βίωσε το θείο!

Ο Δρ Eben Alexander, ένας κορυφαίος νευροχειρουργός και καθηγητής της νευροεπιστήμης στο Πανεπιστήμιο του Χάρβαρντ, υποστηρίζει ότι έχει αποδείξεις ότι υπάρχει παράδεισος όταν ξύπνησε από ένα επτά ημερών κώμα.

Ο Γιατρός έπεσε βαριά άρρωστος μετά απο μια σπάνια μορφή μηνιγγίτιδας το 2008. Αμέσως μετά, ο εγκεφαλικός φλοιός, και το μέρος του σώματος που ελέγχει τη σκέψη και το συναίσθημα, είχε διακόψει εντελώς, βάζοντας τον σε κώμα. Αν και οι πιθανότητες επιβίωσής του ήταν ελάχιστες, περιέγραψε μια κοσμική εμπειρία που βίωσε.

«Ήμουν σε ένα μέρος από σύννεφα. Μεγάλα, ογκώδεις, σε ροζ-λευκό εμφανίστηκαν αισθητά στο βαθύ μπλε-μαύρο ουρανό. κοπάδια από διαφανή, λαμπυρίσματος όντα, σχηματίζοντας ένα τόξο πέρα από τον ουρανό, και αφήνοντας μακριά, μια κυματίζουσα ταινία -σαν γραμμές από πίσω τους».

Ως αποτέλεσμα της εκπληκτικής εμπειρίας του, ο Αλέξανδρος γράφει ένα βιβλίο με τίτλο: «Η απόδειξη του παράδεισου. Το ταξίδι ενός νευροχειρουργού στη μετά θάνατον ζωή» όπου θα περιγράφει την εμπειρία του με περισσότερες λεπτομέρειες.

Πηγή: <http://www.pentapostagma.gr>